

Az október 23-i előadás néhány szereplő szemszögéből

Az első részt még előadás előtt írtam meg, a másik részét pedig este.

Csütörtök:

Az én szememből nézve elég nagy munka volt. A próbák alapján úgy tűnik, nagy sikert fog aratni. Bár - mivel ezt csütörtökön kezdem el írni - még nem tudom pontosan, mi hogyan lesz. Szinte biztos, hogy el fogjuk nevetni magunkat a Grund- dalnál. De ez nem baj, az a lényeg, hogy élvezettel csináljuk végig. A tömeg pedig nagyon jó irányba halad, csak egy kis életet kell lehelni bele, plusz hanglejtést. Illetve, egy kis komolyságot és odafigyelést. Élőben biztos sokkal jobban fog menni. Egyébként meg most is nagyon jól

megy.

Véleményem szerint jól együtt tudunk működni, megvan az összhang, és egészen össze is barátkoztunk a 11.-es fiúkkal is. Remélem, minden rendben lesz.

Péntek:

Remekül sikerült az előadás, a tömeg fantasztikusan teljesített, illetve az egész szereplői stáb. Néha belebakiztunk, de azon kívül nem volt semmi gond. A Grund- dalnál sem neveltük el magunkat!

Másodjára már szinte minden simán ment.

Bátran mondhatom azt, hogy igazán büszke vagyok arra, amit együtt csináltunk.

Zseniális volt.

Deák Lilla 9.c

Az 1956-os forradalomról egy előadás formájában emlékeztünk meg, melynek én is szereplője voltam.

Amikor kisiskolás voltam többször szerepeltem már színdarabban, de ez valahogy mégis más volt. Itt olyan emberekkel voltam körülvéve, akik – mondhatni - nem értettek a színjátszáshoz, csapatmunkával mégis remek előadást hoztunk létre. Viszont hozzá kell tennem, Magyar Kata néni munkája és segítsége nélkül nem mentünk volna sokra. Sok odaadás és munka van itt mindennek a háta mögött, és kijelenthetem, hogy kifejezetten jól éreztem magam a próbák során. Sok volt a nevetés, az izgalom, a szórakozás, mégis mikor komolyra fordult a helyzet, mindenki a legjobbat hozta ki magából.

Ami a legjobban tetszett a műsorban, hogy nem a szokványos, untató előadás volt, hanem a saját ízlésünkre és tetszésünkre formáltuk, s ebben Kata néni mindig támogatott bennünket. Megbízott bennünk, hiszen tudta, hogy mi jobban ismerjük a saját korosztályunkat, és tudjuk, mi tetszik nekik.

A műsorban nagyon jó zenéket ismertem meg, amiket lehet még hallgatni is fogok a jövőben. Gyönyörű verseket mondtunk, és új embereket ismerhettünk meg.

Összeségében nagyon élveztem, és remélem, ha legközelebb lesz bármilyen előadás, akkor szerepelhetek még.

Hévízi Fanni 9.c

Rengeteg munkát fektettünk bele a műsorba, ami szerintem meg is látszódott a végeredményen.

A próbák alatt megtanultunk csapatban dolgozni, türelmesnek lenni másokkal, és meghallgatni a másikat. Az első próba előtt nem is igazán ismertük a srácokat, ezzel szemben az utolsó napokban már együtt röhögünk, ha valaki bakizott, és beszélgetésekbe elegyedünk.

Személy szerint én egy kissé félttem, mikor először láttam a szöveget. Rengetegnek tűnt, és képtelenségnek gondoltam azt, hogy ezt mind meg tudjuk tanulni ilyen kis idő alatt, de sikerült. Mindenki beleadott mindent a műsorba, hogy tényleg a lehető legjobb előadást tudjuk a nézők elé vinni.

Sok minden megváltozott a szövegben is, míg próbáról próbára haladtunk. Kivettünk jelenetek, átírtunk sorokat, hozzátettünk mondatokat.

A dalokkal volt egy kis szenvedés: egyszer úgy énekeltünk, mintha temetésen lennénk, míg máskor túl gyorsan hadartuk el a szöveget. S persze voltak nyelvbötlések, fáradtságból létrejött humoros pillanatok, amik a végén már belső viccek voltak.

Röviden összefoglalva, nagyon élveztem az előadást. Rengeteget tanultam arról, hogy hogyan készülnek ezek a műsorok, amiket eddig csak a közönség soraiból tekinthettem meg. Nagyon örülök, hogy részese lehettem ennek, és ha adódik még lehetőségem, tuti hogy belevágok.

Tolvaj Zoé 9.c

Október 23-ra fontos emlékeznünk. Szerettem volna a tiszteletemet kifejezni, ezért jelentkeztem Kata néninél, hogy szeretnék részt venni az ünnepségen.

Az első próbán kiosztottuk a szerepeket, és megismerkedtünk egymással (hiszen a 11.a-s fiúkat eddig nem ismertük, ahogy ők sem minket). A próbák mindig jó hangulatban teltek, egyre ügyesebben mondtuk a szövegeket. Az utolsó pár alkalomra már nagyon összeszokott a csapat, tudtuk egymás szövegét, és a zenéket is hangosan énekeltük.

Kétszer adtuk elő a műsort, egyszer az alsósoknak és a felsősöknek, másodszor pedig a gimiseknek. Mindenkinek nagyon tetszett! Én is élveztem, hogy együtt szerepelhetek olyan emberekkel, akik a szívüket, lelküket beleadták az előadásba. Természetesen voltak, akik egy kicsit izgultak, miközben a szöveget mondták, de egy biztató mosollyal megnyugtattam őket.

Innen is köszönjük szépen Magyar Kata nélinek, aki műsort szervezte! Ha lesz még ilyen szereplési lehetőség, rám számíthat, Kata néni!

Nyilas Lilla